

**FRANJEVAČKA CRKVA
SV. IVANA KRSTITELJA U ZEMUNU
TJEDNE OBAVIJESTI**

GODINA III. broj 195 1. studenoga 2015.

31. NEDJELJA KROZ GODINU (B)

Isus, ugledavši mnoštvo, uzide na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati: »Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago ožalošćenima: oni će se utješiti!

Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju!

Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi!

Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!

Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati!

Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!

Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas!

Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!«

BOŽJA PRISUTNOST

Dragi Isuse, danas te posebno trebam.

Uglavnom od tebe tražim neku uslugu.

Danas samo želim biti s tobom.

Neka moje srce odgovori na tvoju ljubav.

SVETOST DANAS

Blagdan Svih svetih je blagdan znanih i neznanih plemeniti ljudi. Blagdan svih onih koji su vjerovali u ljubav i plemenitost. Znani i neznani, slavni i neslavni, bogati i siromašni, bijeli i crni. Vrlo rano se ovaj blagdan slavio između Uskrsa i Duhova. Smisao je jasan: Svi sveti su pobjeda Kristova uskrsnuća u životu ljudi i prisutnost Duha Svetoga u njima. A od osmog stoljeća Svi sveti se počinju slaviti u Rimu prvoga studenog, a poslije devetog stoljeća u cijelom svijetu. Upozorava nas da više prepoznamo plemenitost nego li zloću u ljudima.

Plemeniti prepoznaju plemenite! Blagdan Svih svetih je blagdan pobjede (trijumfa) dobra nad zlom. Također nam govori da je ljudski rod povezan živim lancem plemenitih srdaca koja su živjela i koja će živjeti. Što nam danas govori blagdan Svih Svetih? Da li znači neku vrijednost i neku normalnost? Ako se postavlja pitanje kršćanstvu tada se

time postavlja u pitanje sama svetost. Možda je nastala kriva identifikacija forme i sadržaja svetosti unutar kršćanstva i općenitom poimanju sveca i svetosti. Čini se da je ovoga momenta u pitanju forma kršćanstva i forma njegove

svetosti. Previše je kršćanstvo 'protokolirano', previše je postalo određena forma i dogma.

Svelo se na jedan određeni kalup, koji je bez sumnje povijesno uvjetovan. Isto tako je i pojam sveca – srednjovjekovni pojam – a ne iz prvih stoljeća (ne po liku sv. Augustina i Jeronima). Ti prvi sveci uopće nisu 'čudotvorci', nisu od rođenja sveci, nisu od rođenja sveti. Imali su vrlo burnu povijest s lošim i dobrim momentima u životu – kao Izraelova sveta povijest. Ali su se kroz život borili s duhom ljubavi. Cilj i princip njihova života bio je Kristov duh. Dok lik sveca, kakav je do nas doplovio nalazi se samo na 'oltarima', on je 'drven', bez života, 'bezgrešan'. Po ovom kalupu teško bi i Isus bio proglašen svetim! Sveti su sv. Pavlu svi oni koji su kršteni, tj. koji žive u Kristovom duhu i ljubavi, pa i onda kada su koji put u tome manjkavi. Svaki je čovjek pozvan da uspije kao čovjek, a

time je pozvan na svetost. Najveće je čudo u 'nehumanom svijetu' biti human.

U svijetu pravila i zakona živjeti, vjerovati u ljubav. Zar to nije najveće čudo svijeta? Svetost nije forma (kalup) nego srce – novo srce. Srce koje istinski ljubi ne umire i već sada svima postaje sveto. Svetost je uvijek vezana uz zajedništvo – uz altruizam (Isusovu Crkvu). Koliko li ima svetih među 'nesvetima' i koliko li ima nesvetih među 'svetima'? Svetost je uvijek vrhunski sloboda – silom se ne postaje svet (ničijom silom, pa ni 'svetom'). Sveća čini svecem njegova svijest i savjest. Pa svako bježanje od 'svetosti' je bježanje od kršćanstva. Formalizam u kršćanstvu dotukao je ljubav i svetost, pa i apetit za svetošću. Sveti su na zajedništvo raspoloženi – oni su za sveopće bratstvo (Crkvu).

Bratstvo sa živima i mrtvima. Prepoznavanje u svim ljudima ljudskog i božanskog – znak je svetosti. Ono što je prije Krista bilo rezervirano 'svetima', sada je ponuđeno svima pa je svaki čovjek veći svetac od bilo kojeg svetišta. (Ef 2, 21). Sveti su svi oni koji su ljubljani od Boga – a svi su ljubljani od Boga – koji ljube, koji su osjetljivi na ljubav i dobrotu. Sveti u vječnosti, sveti među nama, svetost u nama – čine jedinstvo. Svi smo mi pozvani da živimo kao Isus, Božji svetac. A to je put sreće i zadovoljstva već sada i u ovome životu. Blagdan svih svetih je blagdan svih nas, svih ljudi koji čeznu za životom ljubavi i smirenosti.

Marijan Jurčević, OP

SRIJEMSKI MUČENICI

Sigurno se zna da se kršćanstvo tijekom III. stoljeća počelo širiti i razvijati i po rimskoj pokrajini Panoniji. Širili su ga radnici, trgovci i vojnici, koji su uglavnom s Istoka dolazili u ove krajeve. Tako su već u to doba postojale biskupije u gradovima: Sisku, Vinkovcima i Osijeku. No naročito je bilo poznato biskupsko sjedište u Sirmiju, današnjoj Srijemskoj Mitrovici.

Kako drugdje tako i u Panoniji imamo sigurnijih podataka o kršćanstvu iz vremena krvavih progona, osobito za cara Dioklecijana. Upravo u gradu Sirmiju i okolici posvjedočilo je Kristovu vjeru više kršćanskih mučenika. Najpoznatiji su: sirmijski biskup sv. Irenej, poginuo 6. travnja, đakon Demetrije, po kojem je grad Mitrovica dobio kasnije ime. Osim toga, mučeno je sedam kršćanskih djevoja, tribun kopljanik Urzicin, vrtlar Sinerot; u Sirmiju je poginuo kao mučenik singidunski svećenik Montan sa svojom ženom Maksimom i lektor Hermogen.

No najslavnija je srijemska mučenica sv. Anastazija. Ona je na Božić 304. godine u Sirmiju spaljena na lomači. Kroz plamen ognja ušla je u vječnu božićnu radost neba. Nekoć se prije liturgijske obnove u drugoj božićnoj misi slavio njezin spomen. Grad Zadar, kome je zaštitnica, a koji je pohrvaćenim imenom zove Stošija, veoma je svečano slavi 15. siječnja.

ŠTO SLAVIMO NA BLAGDAN SVIH SVETIH, A ŠTO NA DUŠNI DAN?

Prvog dana mjeseca studenoga svake godine slavimo blagdan Svih svetih. Tog dana slavimo one svece i svetice koje je Crkva proglasila svetima, kao i one koji nisu proglašeni svetima, ali su svojim životom ostvarili ideal kršćanskog života te su njihove duše ušle u kraljevstvo Božje pošto su nakon smrti njihove krsne haljine ubijeljene *u krvi Jaganjčevoj*.

Kako ne znamo poimence svih koji su umrli na glasu svetosti, Crkva je odredila ovaj dan kada se zajednički moli za sve svete i blažene, poznate i nepoznate.

Dušni dan slavimo svake godine 2. studenoga, kada se sjećamo svih svojih dragih pokojnika. Pohodi grobovima i grobljima u tom pogledu redoviti su znak pažnje i vjere. Tog dana vjernici mole za duše svojih dragih pokojnika, za njih pale svijeće na grobovima, prisustvuju svetoj misi, povezujući se tako svojim molitvama s njima i moleći Božje milosrđe da ih što prije očisti od svih slabosti te da ih uvede tamo gdje s oka svaka suza nestaje.

Tako je Dušni dan ili Dan svih vjernih mrtvih izraz kršćanske nade i vjere u zagrobni život što liturgija ističe riječima: »Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja, a ne oduzima. I pošto se raspadne dom ovozemnog boravka, stječe se vječno prebivalište na nebesima.«

TJEDNI KALENDAR

Ponedjeljak, 2. studenoga

Dušni dan

Utorak, 3. studenoga

Martin; Silvija; Hubert

Srijeda, 4. studenoga

Sv. Karlo Boromjeski

Četvrtak, 5. studenoga

Srijemski Mučenici

Petak, 6. studenoga

Leonard; Melanija;

Subota, 7. studenoga

Lazar; Anđelko; Baldo

**Utorkom neposredno prije
večernje svete mise
obavljamo pobožnost u čast
svetom Antunu Padovanskom.**

www.franjevci-zemun.com

tel. 011 / 2198134

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

Nedjeljom u 9, 11 i u 18 sati. Radnim danom u 17 sati.